

“Αμβρόσιος Νικολαΐδης. Μητροπολίτης Φθιώτιδος (1932 - 1958)

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

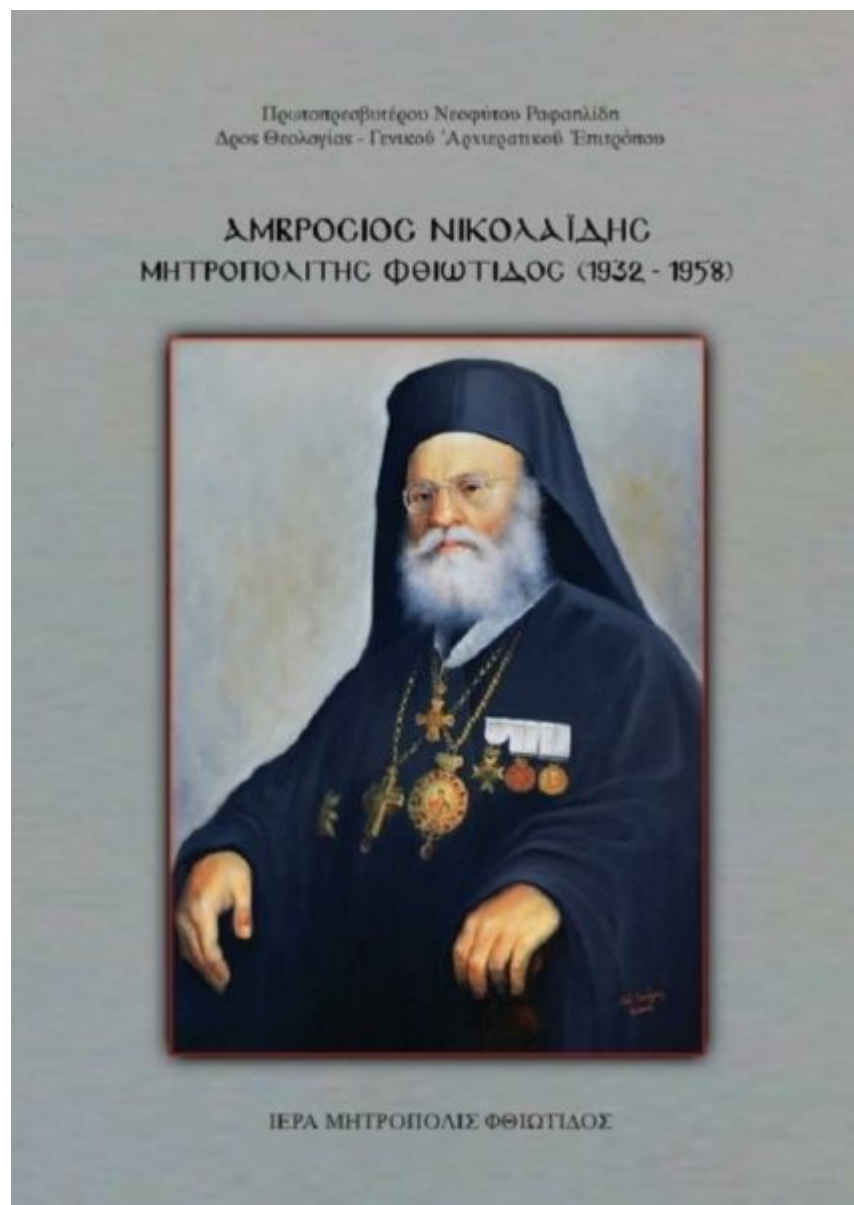

Κυκλοφορήθηκε από τις Εκδόσεις της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος το νέο Βιβλίο του Αιδεσιμολογιωτάτου Πρωτοπρεσβυτέρου π. Νεοφύτου Ραφαηλίδη, Dr. Θεολογίας, Γενικού Αρχιερατικού Επιτρόπου της Ιεράς Μητροπόλεως μας, με τίτλο: «ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ (1932 - 1958)».

Ἡ ἔρευνα τῆς ζωῆς καί δράσης, καθώς καί ἡ μελέτη τοῦ ἔργου τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Φθιώτιδος Ἀμβροσίου Νικολαΐδη, ἀνέδειξαν τόν Ἀρχιερέα αὐτόν σ' ἕναν ἀπό τούς πλέον ἐκλεκτούς ἐπισκόπους του πρώτου ἡμίσεός του 20οῦ αἰῶνος . Ἡ ἑκτακτη δραστηριότητά του, ἡ φωτισμένη του σκέψη καί ἱκανή εὐστροφία, καί συστηματικότητα «ἐν τῇ διοίκῃσει», ἡ βαθειά καί διεισδυτική γνώση τῆς ἐκάστοτε ἐκκλησιαστικῆς καί κοινωνικῆς πραγματικότητος ἔδιναν στίς πράξεις καί τίς ἐνέργειές του ἰδιαίτερο χαρακτήρα καί βάρος σέ τρόπο πού νά διαμορφώνουν τίς θέσεις τῆς Ἐκκλησίας σέ σοβαρά θέματα καί νά καθορίζουν τήν ἐκκλησιαστική καί λατρευτική ζωή γιά μισό αἰῶνα.

Ὑπῆρξε πρότυπο Ἐκκλησιαστικοῦ ἀνδρός, πού ἀναδείχθηκε μέ τήν εὐφυΐα , τήν ἐνεργητικότητα καί τήν ἐργατικότητά του. Ἀνήκει στή μεγάλη πλειάδα τῶν ἀνδρῶν τῆς νεώτερης Ἑλλάδος , πού εἶναι αὐτοδημιούργητοι. Κύρια χαρακτηριστικά του ἡ πίστη, ἡ εὐσέβεια, ἡ μόρφωση, ἡ ἀκέραιη Ἐκκλησιαστική συνείδηση, τό δεδοκιμασμένο θάρρος καί ἡ ἀγωνιστικότητα. Θά παραμείνει στή

νεώτερη Ἐκκλησιαστική Ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὡς ὁ ἀγωνιστής καί ἀτρόμητος Ἱεράρχης στήν υπεράσπιση τῶν δικαίων τοῦ Ἑλληνισμοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας στή σκλαβωμένη Μακεδονία καί ὡς ἕνας ἐκ τῶν διαπρεπεστέρων ἐκπροσώπων τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τό πρῶτο ἡμισύ του 20οῦ αἰῶνος.

Τον πρόλογό του βιβλίου γράφει ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Νικόλαος, ο οποίος αναφέρει:

Πολυσήμαντη καὶ πολυκύμαντη, γενναιοψυχη καὶ δαιδαλώδης, περιώνυμη καὶ πολύκροτη προσωπικότητα ὑπῆρξε κατὰ κοινὴ ὁμολογία ὁ ἀείμνηστος προκάτοχός μας Μητροπολίτης Φθιώτιδος κυρὸς Ἀμβρόσιος Νικολαΐδης (1932-1958). Ὁλόκληρη ἡ ζωὴ του ἀπὸ τὸ ξεκίνημά της στήν Προύσσα τῆς Μικρᾶς Ἀσίας (1880) μέχρι τὴν κατάληξή της στή Λαμία τῆς Φθιώτιδος (1958) ἦταν μία πολύπλοκη περιπέτεια στήν ὁποία κυριάρχησε ὁ προσωπικὸς του ἀγώνας γιὰ τὴν κατάκτηση

τῶν ἐπιδιώξεων του καὶ ἡ ἰσχυρὴ προσωπικότητά του, ὥστε μέχρι σήμερα νὰ γίνεται λόγος γιὰ τὸν δυναμικὸ, φιλόπρωτο καὶ γενναῖο Ἱεράρχη, ποὺ ἄφησε στὴν ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀνεξίτηλα τὰ ἴχνη τῆς διαβάσεώς του. Δὲν ὑπάρχουν πολλοὶ στὸν κατάλογο τῶν Ἱεραρχῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, ποὺ διέθεταν τὰ προσόντα τοῦ ἀειμνήστου Ἀμβροσίου. Ἀπὸ τὴν Θεολογικὴ Σχολὴ τῆς Χάλκης ἔθεσε τὰ θεμέλια τῆς Ἱερατικῆς του ζωῆς κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ὁποίας πολὺ ἐνωρὶς σὲ ἡλικία 31 ἐτῶν ἀνῆλθε στὸ ὕψιστο ἀξίωμα τῆς ἀρχιερωσύνης ἐκλεγεὶς Ἐπίσκοπος Χριστουπόλεως, βοηθὸς τοῦ Μητροπολίτου Σερρῶν Ἀποστόλου, ὅπου ἀγωνίσθηκε κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ Ἑλληνοβουλγαρικοῦ πολέμου κατὰ τῶν πανσλαβιστῶν.

Ἀξιοθαύμαστη εἶναι ἡ πατριωτικὴ δράση τοῦ Ἱεράρχου, συνεπεία τῆς ὁποίας εἶχε δύο ἐναντίον του ἀπόπειρες δολοφονίας καὶ μία καταδίκη εἰς θάνατον ἀπὸ τοὺς Νεοτούρκους. Στὸ πρόσωπό του ἐνσάρκωνε τοὺς γενναίους Ἑλληνες Ἱεράρχες τῆς ἱστορίας, οἱ ὁποῖοι προέταξαν τὰ στήθη τους καὶ τὴ ζωὴ τους ἀκόμη ρισκοκινδύνευσαν γιὰ τὴν πατρίδα καὶ τὴ σωτηρίαν τοῦ λαοῦ. Οἱ ἐθνικοὶ ἀγῶνες του ἄλλαξαν μορφή, ὅταν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τὸν ἐξέλεξε μετὰ τρία χρόνια Μητροπολίτη Εὐρυτανίας τὸ 1914 στὴν ἡλικία τῶν 34 ἐτῶν καὶ τὸ 1932 μετέθεσε στὴν ἱστορικὴ Ἱερὰ Μητρόπολη Φθιώτιδος. Τότε διεφάνη τὸ διοικητικὸ καὶ ὀργανωτικὸ πνεῦμα τοῦ Ἀμβροσίου.

Στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Φθιώτιδος ὀργάνωσε τὶς ἐνορίες, ἀνέπτυξε ἀξιέπαινη φιλανθρωπικὴ δραστηριότητα, ἱδρυσε σχολεῖα ἱερατικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς καταρτίσεως καὶ μὲ τὸ κύρος καὶ τὴν προσωπικότητά του ἀναβάθμισε τὸ ἐπίπεδο τοῦ ἐφημεριακοῦ κλήρου, τῶν Ἱερῶν Μονῶν καὶ τοῦ ποιμνίου.

Ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Φθιώτιδος τοῦ ἐδόθη ἡ δυνατότητα νὰ διαδραματίσει σημαντικὸ ρόλο στὶς ἐξελιξέεις τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων. Ἐκεῖνος ἦταν ποὺ πρωτοστάτησε στὴν ἐκλογὴ ὡς Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος τοῦ σοφοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ Ἀρχιμανδρίτου Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου. Πάλι τὸ 1938 ὡς τοποτηρητὴς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, καθ' ὅτι ἦταν ὁ πρῶτος τῆς τάξεως τῶν Μητροπολιτῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀγωνίσθηκε μὲ δυναμικότητα γιὰ τὴν ἐκλογὴ τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ ἀνδρός τοῦ ἀπὸ Τραπεζοῦντος Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσάνθου. Ὅ,τι ἔθετε ὡς στόχο ὁ Ἀμβρόσιος, ἦταν φύσει ἀδύνατον νὰ μὴ τὸ ἐπιτύχει. Ἐπεβάλετο εἰς ὅλους, πολιτικούς, στρατιωτικούς καὶ ἐκκλησιαστικούς μὲ τὴν πείρα του, τὴ μόρφωσή του, τὴ γενναιότητα τοῦ χαρακτῆρος του, τὴ γλωσσομάθειά του, τὰ ἐθνικὰ εὖσημα καὶ κυρίως μὲ τὴν διορατικότητά του.

Ἡ Μητρόπολη Φθιώτιδος, τὴν ὁποία ἐποίμανε ἐπὶ πολλὰ ἔτη μέχρι τῆς κοιμήσεως του (11 Ὀκτωβρίου 1958), χρεωστοῦσε στὸν γηραιὸ Ἱεράρχη αὐτὴ τὴν τιμὴ τῆς

συγγραφέως ἐνὸς πονήματος μὲ τὴ ζωὴ, τὴ δράση, τὰ ἐθνικὰ κατορθώματα καὶ τὰ γενικὰ πεπραγμένα, ποὺ συνδέονται μὲ τὸ σεπτὸ πρόσωπό του. Τὸ χρέος αὐτὸ τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας προθυμοποιήθηκε νὰ ἐκπληρώσει ὁ συνεργάτης μας Πρωτοπρεσβύτερος π. Νεόφυτος Ραφαηλίδης, Δρ. Θεολογίας καὶ Γενικὸς Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος, ὁ ὁποῖος ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐργάσθηκε φιλοτίμως, ἐρεύνησε τὰ ἀρχεῖα, συνέλεξε τὸ ὕλικὸ καὶ κατέγραψε ὅσα δίδουν μιὰ ἀκριβὴ καὶ καθαρὴ περιγραφὴ τῆς προσωπικότητος τοῦ δυναμικοῦ Ἱεράρχου.

Μετὰ τὶς τελετὰς καὶ τὰ ὅσα τιμητικῶς κατεγράφησαν κατὰ τὴν ἐπανακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ Ἱεράρχου ἀπὸ τὸ Κοιμητήριον τῆς Νέας Σμύρνης, ὅπου ἐτάφη, στὴ Λαμία, τὸ Σάββατο 18 Μαρτίου 2017, ἔρχεται τώρα ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις μὲ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ὡς ἄνω μελετήματος νὰ ὁλοκληρώσει τὴν τιμὴ πρὸς τὸ πρόσωπο τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Φθιώτιδος Ἀμβροσίου καὶ νὰ φωτίσει μιὰ προσωπικότητα, ποὺ διέλαμψε στὸ Ἐκκλησιαστικὸ στερέωμα τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ 53 χρόνια (1911 – 1953).

Συγχαίρουμε τὸν συγγραφέα Πρωτοπρεσβύτερο π. Νεόφυτο γιὰ τὴ νέα συγγραφικὴ προσφορὰ του καὶ πατρικῶς εὐχόμεθα τόσο αὐτός, ὅσο καὶ οἱ ἀναγνῶστες τοῦ βιβλίου νὰ ἔχουν τὴν εὐχὴ καὶ τὴν εὐλογία τοῦ Ἱεράρχου Ἀμβροσίου.